

מסורת הש"ס

(א) [פסחים ב:] י"ג ע"ב.
(ב) [כ"ז לתלם בפסחים ע"ב]
כ"ז סי' תקל"ג פסחים
עלנו נרשמה וה"ש ח"ס
שא"ל י"ג תולדות נעשה
מזן פסחים (ב) מ"ד פ"י
מזן פסחים (ג) נגד פסחים
מ"ד (ד) נגד פסחים
מ"ד (ה) נגד פסחים
מ"ד (ו) נגד פסחים
מ"ד (ז) נגד פסחים
מ"ד (ח) נגד פסחים

מי שהפך פרק שני מועד קטן

ג:

עין משפט
גר בצוה

בשבייל כבוד יום טוב האחרון, אבל מרשא (א) למנוח פתחה
לרשות הרבים פתח אחת ונועל אחת ורכ הונח ממיר
בארומיהו ששוקא לא פריך ד"ס לאוקמיה ד"ע ולא בחול המועד
ולכ"ה פריך מסופא דמירי בחול המועד דהא ערב י"ט האחרון
חול המועד: בתבלין, פי'
בקונט' כרוב ורשנין והקשה בתוס'
רבי פרח דכרוב וקפלוט אינן משוינן
מבלין דהא אמרינן (תולין דף י.)
דמבלין נעממא עבדי ואפילו באלף
לא צטיל ולפת וקפלוט אינו לריך
לשער כי אם בששים כדלמא פרק
גיד הגשה (ס' דף יו.) (ה) ומבלין
כך נידוכין דכרוב בפי' דבניה דף
י. ח"כ אינו כרוב ובעירן פירש
מיני בשמים:

ואפשיא. קיעוא: כד וכוס לזוך המועד הן אכל גמר וכלים אין
לזוך המועד: ואם אין לו. לאומן מה יאכל נותן לו שכרו: מפני
להלך אחרת ואם אינו מאמינו. בחזק אחרת: מביאין לתוך ביתו.
מוליקין קשיא. דקתני ממני"י דפעמיים
מוליקין וממני"י דהא קתני אין מביאין
כל שכן דאין מוליקין וליכא למזך דאין
מאמינו דמוליקין מאי מאמינו שיך:
דדשינין מעיקרא. כאן בארבעה עשר
כאן בחולו של מועד: בתרני"ג מחפין.
מכנסין: דששוס. דשין וכתמין
חיטין לגייסא: והגרסוס. שמוטין
פולין לגריסין: כלנעה. שמה יאמרו
זה לוקח שלא לזוך המועד:
גמ' אקלוסי. שמכסהו בענפים
מרוקסין זה מזה דלא הי' כסוי גמור:
אפסוסי. הענפים סוכך זה לזה דהוי
כסוי גמור: כמין כרי. מכנסין אותן
ביחד כדי שיכו נותין לבנות: הפמירי
על עלמס דלא עבדי כלל. ולחמורא:
או דלמא. חמירי ולא עלמן לנשות
כלנעה מדעתן ואם רוצין לנשות
בפרהסיא עושין וילקולא: דשוסי.
דאי תמוסה. איכא דאמרי דשוי
המשנרין תמוסה חדל לשני שורין
גמיס כ"ו: כונסא. כוסמת שלמתין
אותן היינו חילקא: טמאסי ככל
מקוס. מקבלין טומאה אין בכפרים זין
בכרכיס דקיימא לן (פסחים דף מ.)
סולת של בני כרכיס מקבלת טומאה
שהוכשרה גמיס זבני כפרים אין
מקפידין אסולת נקיה לנתות גמיס
וסולת שלהן טהור שלא הוכשר מעולם
אכל חילקא טמאין ככל מקוס אפילו
בכפרים דאי אפשר להם בלא לתימה
משום הכי טמאין דהא מתכשר דשוי
להו במיא: לעולם הוי כונסא. ומיקלפן
דשוי להו במיא דשוי קליפיה:
דשקיל חלקייסו. כלומר כשנטול
הקליפה והוי חלק: כרופייסא.
מוכרי בשמיס: תנוס פתוח לסטוי
פוסח ונועל כדרכו. הואיל ואיני
פתוח לה"ר כשאני תמויה: פוסח
דלא אחד ונועל דלא אחד. אבל
כדרכו לא אינו מוכר כדרכו: סא
כפירי. ש"ס לחשוד שקוה לזוך (א)
ימות השנה: כפסלין. מוכר כדרכו כגון
כרוב וכרשתינ (ב) הכל יודעין דלזוך
המועד הן וליכא חשדא שאין לאיין
להתקיים הלכך אפי' בפרהסיא מוכר:

והתניא (א) מביאין כלים מבית האומן כגון
כד מבית הכרד וכוס מבית הוגג אבל לא
צמר מבית הצבע ולא כלים מבית האומן
ואם אין לו מה יאכל נותן לו שכרו ומניחו
אצלו ואם אינו מאמינו מניחו בבית הסמוך
לו ואם חושש להם שמה יגבון (א) (ב) (מפני
לחצר אחרת ואם אינו מאמינו) מביאין
בצנעה בתוך ביתו תרצת מביאין מוליקין
קשיא דקתני אין מביאין וכל שכן שאין
מוליקין - מחפין את הקציעות בקש רבי
יהודה אומר יאף מעבין אף מוכרי פירות כסות
וכלים מוכרים בצנעה לצורך המועד
הציידין והדשושות והגרסוסות עושין בצנעה
לצורך המועד רבי יוסי אומר הם החמירו
על עצמן: גמ' פליגי בה רבי חיאי בר
אבא ורבי אסי ותרייהו משמיה דהוקיה
ורבי יוחנן חד אמר מחפין אקלושי מעבין
אסמוכי וחד אמר מחפין בין אקלושי בין
אסמוכי מעבין עושה אותו כמין כרי תניא
נמי הכי מעבין עושה אותו כרי דברי

ההנהגות הנה"ח
(א) מביאין והנוער
היהודה
מטומאת:
(ב) ישי"י דיהי בא פסירי
שקוה לזוך שאר ימות
השנה: (ג) חייב ליה ככל
סי' אכל מרשא דרבי
דמנוח פתחה פי' ערב י"ט
האחרון חובי"ת הוא:
(ד) ד"ה מבלין כי מלמא
על גיד הגשה ותנן גמי
דהבלין נידוכין כדכ"ח
גמ' פ"ק:

הדרך עלך מי שהפך

ואלו מגלחין במועד. משום דמגל
באריך פירקין דכריס
שעשין לזוך המועד כמו מוכרי
פירות דנעשים כיון קתני נמי ואלו
נעשים שלא כיון לזוך המועד:
והיוצא מבית האסורים. שאינו
יכול לגלח קודם המועד
שאין מניחין לו לגלח ואפילו
מניחין לו אינו ערב לאדם
לגלח בנית האסורין: (ב) כי' כ"ה פ"ה פ"ה
ומנוחה
ר' יהודה: מוכרי פירות כסות
החמירו על עצמן דלא הוו עבדי כלל או דלמא דהוו עבדי בצנעה ת"ש
מוכרי פירות כסות וכלים מוכרין בצנעה לצורך המועד ר' יוסי אומר תגרי
מוכרי פירות כסות וכלים מוכרין בצנעה לצורך המועד ר' יוסי אומר תגרי
מוכרי פירות כסות וכלים מוכרין בצנעה לצורך המועד ר' יוסי אומר תגרי
מוכרי פירות כסות וכלים מוכרין בצנעה לצורך המועד ר' יוסי אומר תגרי
מוכרי פירות כסות וכלים מוכרין בצנעה לצורך המועד ר' יוסי אומר תגרי
מוכרי פירות כסות וכלים מוכרין בצנעה לצורך המועד ר' יוסי אומר תגרי
מוכרי פירות כסות וכלים מוכרין בצנעה לצורך המועד ר' יוסי אומר תגרי

מוסף רש"י

והתניא. גיטמאט (פסחים
(א) ה"ב: וכן כד מבית
הכרד וכוס מבית הוגג.
שזכירין למועד. וגג טושה
כל זכוסיה (פסחים). אבל לא
צמר. שאין זוכר המועד
(פסחים). ואם אינו מאמינו
וכי'. אולם שא"ל זין
מחמירי לפי' מחמירי
(פסחים). תרצת מביאין.
דממני"י חייב מביאין דמועד
קטן מרבייהו מתינו על
טועד וממני"י דהא
(פסחים) כולל מחמירי.
אכל מוליקין קשיא.
דקתני ממני"י מליקין
יחס. מאי אין מחמירי
אכוס. וכתבא קתני אין
מניחין ליה דאין מליקין
(פסחים).
הדרך עלך מי שהפך

הנהגות הגר"א

(א) (ב) (מפני להלך אחרת
ואם אינו מאמינו) מחפין
(ו) (ק) לתלם בפסחים:

הנהגות מהר"ב רינשבורג

(א) גמ' מפני להלך אחרת
ואם אינו מאמינו. זה מתקן
י"ב בפסחים זה ע"כ כל
זה אינו ישי"ש משום
ד"ה ואם מתירא ופי'
יבמשה"כ ספ:

רבינו חננאל (המשך)

דאיתכשור ומקבלי
טומאה. אלא כותנא.
אמאי טמאה הוא לא
הוכשרה. ופרקין כגון
דמילפיה הדיא כותנא. פי'
כוסמת. דאי לא דשדא
בהו מיא לא הוה מרשא.
כלומר מחקלת הקליפה
שלהן. תיש תגודר מן
הדגן. אמר אף כפול
העציר יבש ומוח בלת.
ומוח באורח חלקא טמיס
וטיסוי. כשלמא לפאן
דאמר רשישי הינו דשקי
להו סחורת דגן. אלא
למאי דאמר כותנא דגן
גמור הוא. בכתיב והחטה
והבוסמת.
כתיבא תרב דימי. רב
קיימא למייל ולמיבוי
משוקא כי אורחיהו.
אוקיינא בחבלי. והא
דתנא תנת הפתחה
למשי פתח תועל כדרבי
אוקיינא פטירת.
ירושלמי צדי חיה ועופות
ורגיס צדין כדרכה
(בבבא) ובמסבית. ולא
משמעין בשפת הרבל.
ר' אובי מיקל לון.
שמשמעין בשפת הרבל.
הדרך עלך

רבינו חננאל

(תמני' מחפין את
המעשיות בקש. ר' יהודה
אמר אף מעבין. סוגיא
דשםמא מחפין בעצמם
סל קש דקיס בין בעצמם
סל קש עביס. פירוש
קלישי. דקיס. סומכי.
עביס. מעבין עושין אותן
ממין כרי. כלומר כמו
גדיוש. וירושלמי ר' יהודה
אומר יאמר דבר מועד ואל
יאמר דבר מוכר. ר' יוסי
אמר לא יאמר דבר כל
עיקר. כתנא אמר את
מלין דקשינן הן (החמירין)
מנעיס ואלולות. מוכרי
פירות כסות וכלים מוכרין
בצנעה לצורך המועד. ר'
יוסי אומר הן החמירו על
עצמן. אוקיינא הן
החמירו על עצמן שלא
יעשו כל עיקר. דתניא
מוכרי כסות וכלים מוכרים
בצנעה לצורך המועד. ר'
יוסי (אומר) תגרי סבירא
הן החמירו על עצמן שלא
יהו עושין כל עיקר. וכן
צדי עכו החמירו על עצמן
שלא יהו צדון כל עיקר.

ואלו מגלחין במועד הכא ממדינת הים ומבית השביה והיוצא

מבית האסורין והמנוחה שהתירו לו חכמים וכן מי שנשאל
לחכם והותר והנוזר והמצורע (ב) מטומאתו לטהרתו (א) ואלו מכבסין
במועד הבא ממדינת הים ומבית השביה והיוצא מבית האסורין
וגמורה

הדרך עלך מי שהפך

ואלו יגלחין במועד הבא ממדינת הים ומבית השביה והיוצא
מבית האסורין והמנוחה שהתירו לו חכמים וכן מי שנשאל
לחכם והותר והנוזר והמצורע (ב) מטומאתו לטהרתו (א) ואלו מכבסין
במועד הבא ממדינת הים ומבית השביה והיוצא מבית האסורין
וגמורה

חילקא חטה אחת נתלקה לשתיים. (נגיעין) [נגיעין] חרד לתלת. טמיני חרד לארבע. כי אתא רב דימי אמר האי חילקא
כיתנא הוא. איני והתניא חילקא טריס וטיסוי טמאסי. אי אמרת חטה דשושה לשתיים שליש וארבע. וכמו המולה. היינו